

Gemenskapen för dem tillbaka

STÖDE (ST)

För musiker från Centraleuropa är turnéliv oftast lika med hotell och storstäder.

Men de som konserterar under Stöde musikvecka bor i små campingstugor; cyklar, grillar, simmar och slappnar av mellan konserter och repetitioner. Det, och människorna som omger dem, är den främsta orsaken till att de återvänder, år efter år.

STÖDE MUSIKVECKA

Förmiddagsfriden tillrar i den varma, fuktiga luften på Stöde camping.

Där skvalpar Ljungan, smärtsamt vacker med sitt mörka vatten som speglar skogen, med badbryggan bland näckrosor och med de små öarna där en och annan ko stilla betar. Det är Sommarsverige i sitt flor.

På gårdsplanen framför sin röda lilla stuga strosar Mario de Secondi, cellist och professor vid musik-högskolan i Trossingen. Ut ur grannstugan kommer flöjtisten Veronica Fuchs med en kaffeanna i handen. Hon har dukat med muggar, mjölk och jordgubbar på sin lilla veranda. Hon har alltid stuga nummer 13 och är äldre i gården än musikveckan själv: medan den fyller fem i år är hon här för sjätte gången, eftersom hon också medverkade på den tiden Lars Jönsson gav egna pianoaftnar.

Cykeltur för att öva flöjt

Här kan musiker ur Centraleuropas stadsliv simma, cykla och paddla mellan konserterna, och Stöde-arrangörerna tar dem titt som tätt med på utflykter. Senast igår mumsade de på kolbullar på en ö i Ljungan. Mario de Secondi bara suckar vid minnet; han tappade tidigt räkningen på

hur många han åt. Surströmmingstestet har han och de andra för länge sedan klarat med glans.

– Vi bor för oss själva, har varsitt litet hus – men ändå lever vi tillsammans, säger Mario de Secondi med en gest som innefattar stugorna, hallonsnåren, grönskan – och även kontrasten mot turnerande internationella musikers normala hotelliv.

"Människorna viktigast"

Eva Groth och Sten Näs-lund från arrangörsföreningen Stöde Kult har också dykt upp för att lämna några kartor, i fall musiker-na vill ge sig ut på cykeltur. Några cyklar står uppställda mellan träden, och Veronica Fuchs tog på morgonen cykeln till församlingshemmet för att öva flöjt.

Ett foto av henne från i fjol, cyklades till konsert i långklänning, har blivit en visuell signatur för andan under Stöde musikvecka, den som gör att dessa musiker så gärna återvänder. År efter år.

För Mario de Secondi är det fjärde gången, och för honom har Stöde kyrka blivit en favorit akustiskt sett.

– Den bär fram stora dynamiska kontraster och klangen blir alltid rund, aldrig skarp, säger han.

Men goda lokaler finns

i andra delar av världen också, liksom duktiga musiker att spela med. Det mest unika för Stöde är, menar alla de gästande musikerna, den mänskliga värmen de möter hos musikveckans arrangörer

och människorna kring dem. Den är den verkligt sällsynta skatten.

– Visst, vi gör bra musik här. Men det viktigaste är de människor vi lärt känna. Den här sortens personliga relationer, det

är det speciella, säger Mario de Secondi.

– Jag känner att jag kom-

mer hem när jag är här, säger violinisten Mathias Neundorf.

text
Susanne Holmlund
susanne.holmlund@st.nu

foto
Johan Engman
johan.engman@st.nu

Det naturnära och okomplicerade livet vid sidan av konserter och repetitioner, och den mänskliga värmen de mött hos musikveckans arrangörer. Det är det som gör att de tyska musikerna Mario de Secondi, Mathias Neundorf och Veronica Fuchs så gärna återvänder till Stöde musikvecka år efter år.

Publicerad 29 juli 2010
Uppdaterad 29 juli 2010

SUNDSVALLS TIDNING

Gemenskap och värme för dem åter till Stöde

STÖDE (ST)

För musiker från Centraleuropa är turnéliv oftast lika med hotell och storstäder.

Men de som konserterar under Stöde musikvecka bor i små campingstugor; cyklar, grillar, simmar och slappnar av mellan konserter och repetitioner. Det, och människorna som omger dem, är den främsta orsaken till att de återvänder, år efter år.

Rekommendera

Bli den första bland dina vänner att rekommendera detta.

Relaterat

Artikelbilder

Egen stuga intill kollegernas, naturen inpå knutarna och den stora vänskapen från musikveckans arrangörer: därför kommer cellisten Mario de Secondi tillbaka till Stöde år efter år. Fotograf: Johan Engman

Det naturnära och okomplicerade livet vid sidan av konserter och repetitioner, och den mänskliga värmen de mött hos musikveckans arrangörer. Det är det som gör att de tyska musikerna Mario de Secondi, Mathias Neundorf och Veronica Fuchs så gärna återvänder till Stöde musikvecka år efter år.

Det är inte riktigt som semester, men inte riktigt som jobb heller. För de Tysklandsbaserade internationellt verksamma musikerna Mathias Neundorf, Mario de Secondi och Veronica Fuchs är musikveckan i Stöde enastående i värme och gemenskap.

– Visst, vi gör bra musik här. Men den sortens personliga relationer vi har funnit här, de är det verkligen speciella, säger celloprofessorn Mario de Secondi, som älskar att bo i en stuga på Stöde camping.

Förmiddagsfriden tillrar i den varma, fuktiga luften på Stöde camping.

Där skvalpar Ljungan, smärtsamt vacker med sitt mörka vatten som speglar skogen, med badbryggan bland näckrosor och med de små öarna där en och annan ko stilla betar. Det är Sommarsverige i sitt flor.

På gårdsplanen framför sin röda lilla stuga strosar Mario de Secondi, cellist och professor vid musikhögskolan i Trossingen. Ut ur grannstugan kommer flöjtisten Veronica Fuchs med en kaffepanna i handen. Hon har dukat med muggar, mjölk och jordgubbar på sin lilla veranda. Hon har alltid stuga nummer 13 och är äldre i gården än musikveckan själv: medan den fyller fem i år är hon här för sjätte gången, eftersom hon också medverkade på den tiden Lars Jönsson gav egna pianoaftnar.

Här kan musiker ur Centraleuropas stadsliv simma, cykla och paddla mellan konserterna, och Stödearrangörerna tar dem titt som tätt med på utflykter. Senast igår mumsade de på kolbullar på en ö i Ljungan. Mario de Secondi bara suckar vid minnet; han tappade tidigt räkningen på hur många han åt. Surströmmingstestet har han och de andra för länge sedan klarat med glans.

– Vi bor för oss själva, har varsitt litet hus - men ändå lever vi tillsammans, säger Mario de Secondi med en gest som innefattar stugorna, hallonsnåren, grönskan - och även kontrasten mot turnerande internationella musikers normala hotelliv.

Eva Groth och Sten Näslund från arrangörsföreningen Stöde Kult har också dykt upp för att lämna några kartor, i fall musikerna vill ge sig ut på cykeltur. Några cyklar står uppställda mellan träden, och Veronica Fuchs tog på morgonen cykeln till församlingshemmet för att öva flöjt.

Ett foto av henne från i fjol, cyklandes till konsert i långklänning, har blivit en visuell signatur för andan under Stöde musikvecka, den som gör att dessa musiker så gärna återvänder. År efter år.

För Mario de Secondi är det fjärde gången, och för honom har Stöde kyrka blivit en favorit akustiskt sett.

– Den bär fram stora dynamiska kontraster och klangen blir alltid rund, aldrig skarp, säger han.

Men goda lokaler finns i andra delar av världen också, liksom duktiga musiker att spela med. Det mest unika för Stöde är, menar alla de gästande musikerna, den mänskliga värmen de möter hos musikveckans arrangörer och människorna kring dem. Den är den verkligt sällsynta

skatten.

– Visst, vi gör bra musik här. Men det viktigaste är de människor vi lärt känna. Den här sortens personliga relationer, det är det speciella, säger Mario de Secondi.

– Jag känner att jag kommer hem när jag är här, säger violinisten Mathias Neundorf.

Susanne Holmlund 060-197278 susanne.holmlund@st.nu

Publicerad 29 juli 2010

Uppdaterad 29 juli 2010

- [Kommentarer](#)

[Var den första att kommentera](#)

☒ Äldsta kommentar överst
☐ Senaste kommentar överst

[Stäng](#)